

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De deuotionis gratia acquirenda. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

quidam deuotus: Rara autem perfectio, arduum nimis vincere se ipsum. Qui non laborat pro virtute, non satiabitur eius dulcedine. Omnis virtus bonum habet sibi annexum, & recreat bene operantem. Qui vitiosè agit, generat sibi malum finem, perdit honorem, destruit quietem, inuenit dolorem, auget tristitiam, tollit boni saporem. Qui autem abstinet à licitis, securior est ab illicitis.

2. Qui canis linguam restringit, morsum non timebit: & qui silentium strictè seruat, labijs suis nō offendit. Longè est à medacio, à lite, à detractione, à maledictione, ab ira & murmuratione, qui libenter latet & tacet. Qui non audit mala, nec videt vana, facilius ea vitat, & negligit similia recognoscere. Sensuum enim custodia puritatis est causa, pacis disciplina, deuotionis camera. Quando ita venit ad mentem, sapientia recedit à prudente. Qui iracundè loquitur, latranti cani assimilatur. Qui autem mansuetè respondet, ire motum frangit, & pro spinis rosas præbet afflito. Benedicta lingua prudentis, quia sanat vulnera irascentis. Qui resistit vitijs, quamcitò oriuntur & parua videntur, facilius ea expellit, antequam duriora fiant.

3. Qui innititur deuotis exercitijs, orando & meditando quæ cælestia sunt, assimilatur sapienti hortulano, plantanti rosas & lilia in agro suo. Hic valde gaudebit in futuro, cum sanctis Angelis in cælesti paradiſo. Angelis est similis, qui puritatem custodit mentis & corporis. Dæmonum est seruus, qui consentit vitijs, & delectatur in cogitationibus prauis. Dura est pugna delectationi resistere, sed durior crit poena futura in æternis ignibus cruciari. Ardor ardore vincitur, clavis clavo expellitur, risus mortore furgatur. Cum amor Dei intrat, cuncta transitoria de corde recesserunt. Sapiens est ille, qui spernit millia mille. Omnia sunt nulla, Rex, Papa, & plumbæ bullæ. Cunctorum finis, mors, caro foeda, cinis. Quantumcumque enim quis se extollit, nil est, mors omnia tollit. Felix peregrinus, qui habet hospitium in cælis.

C A P V T V.

De deuotionis gratia acquirenda.

1. VE A vobis, qui ridetis, quia flebitis. Sicut virtus non potest stare Lxxia 6.
cum vicio, sic deuotio non potest acquiri etiò risu & in cœtuio, sed cum luctu & in silentio. Perfecta autem virtus non subitò acquiritur, sed paulatim cum multo gemitu & dolore, cum firme proposito proficiendi semper in melius, vim sibi faciendo. Sæpius, scilicet ieiunando, vigilando, orando, meditando, studendo, scribendo, laborando, à fabulis abstinendo, & in secreto libenter manendo.

X k 2

2. Omne

2. Omne gaudium, quod de Deo non est citò perit, maculat, & ledit. Bonus sermo suavis est ad audiendum, durus turbat amicum; ociosus perdit temporis fructum. Esto diligens in operando bona, patiens in tolerando mala, & beatus eris in via tua, Deum laudando omni hora. Rarò tibi vnum vel alterum deerit istorum, tristari aut lamentari. Felix, qui omnia ad bonum trahit, & de aedes lucram sibi facit. Qui Deum diligit, amara sicut dulcia æqua, liter à Deo accipit, & gratias agit. Bene & firmiter stat, qui non in se nec in homine, sed in Deo spem suam ponit.

CAPVT VI.

De auditione & lectione diuini sermonis.

Lucas II.

1. **B**eatū, qui audiunt verbum Dei. Vile est solatium humanum, quod impedit diuinum. Cūm sacra lectio legitur, Deus tibi loquitur, ideo cūm humilitate verbum Dei audi grataanter. Veritas non est aspernanda, à quocumque simplici proferatur. Qui bene viuit, bene docet; & qui bene legit, Dei nuncius est. Fidelis nuncius nocua tacet, utilia refert, fingere nescit. Pura veritas in eundum verbum. Subtilis sermo pernialis nocet, blandus sipe decipit. Falsus narrator, pacis turbator: qui illum audit, scādūm non euadit. Iudex discretus, omni laude dignus: durus & immiscricors, non est misericordia dignus. Iracundus animus torqueat seipsum grauius, vexat innocentēs sāpius, maledicit potentibus occulte, & deridet aperte bene agentes.

2. Dolosus in verbis fallit sibi credentes, ideo paucos habebit amicos. Bonum est tacere mala, sanctum vera proferre, rationabile modestè agere. Iustum est nulli nocere, piū omnibus prōdēsse, religiosum verbis & morib⁹ proximum ædificare. Prudentis est agenda præmeditari, & sine causa nil noui querere; ignota non facilè enarrare, dubiosa non statim confirmare. Magnum bonum pro pace cordis, silentium oris: nam os fatui, quasi semper apertum rixisque proximum. Qui Deo placere desiderat, cor & os custodiat, ne deuotionis gratiam perdat, & quietem amantes offendat. Multa pulchra verba non implet saccum, nec eloquentia verborum sanctificat otiosum neque ambitiosum. Qui bene facit, bene habebit.

CAPVT VII.

De diuina consolatione in tribulatione.

1. **V**xta est Dominus his, qui tribulato sunt corde. Nemo inuenitur tam bonus & deuotus, cui non occurrat aliquid oneris & grāuitatis. Cūm ergo fueris in tribulatione & cordis mōrore, tūc

P/31 35.

65

